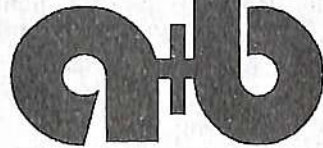

1999-й ВСТУПИВ В СВОЇ ПРАВА!

Архітектура | Будівництво

№1-2 (1185-1186), Січень-лютий, 1999 рік

НА ЕКЗАМЕНАЦІЙНІЙ ОРБИТІ

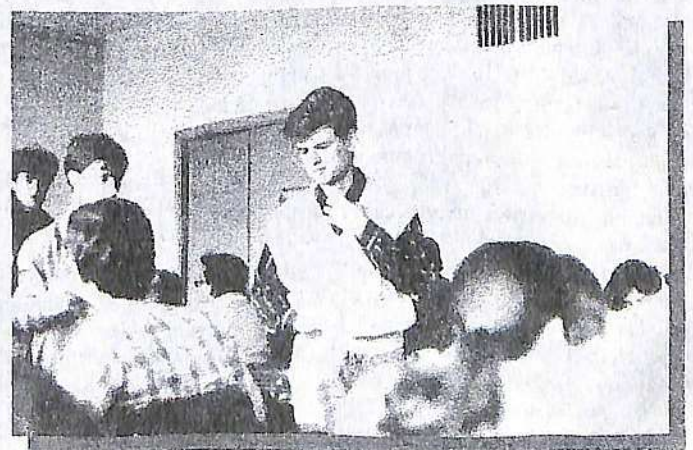
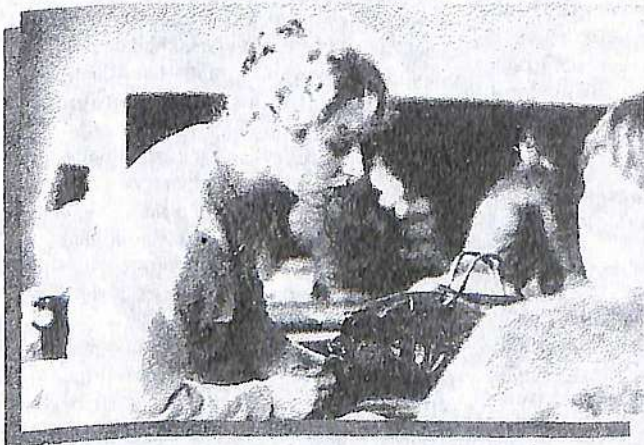
СІЧЕНЬ. А з ним сесія. Зараз треба докласти всіх зусиль і тим студентам, які працювали під час семестру, і ще більших тим, хто цього не робив, або робив не добросовісно. Але переживають всі. Це видно в коридорах університету біля аудиторій: в останній раз старанно гортаються конспекти, задаються питання одне одному і тим, хто тільки-но «відстрілявся»...

В зв'язку з цим університет переповнений радісними та тривожними обличчями. І це, мабуть, абсолютно нормальний стан для цієї пори в вузі.

... І сесія закінчується! За нею невеликий відпочинок - студентські канікули. І в наш важкий час вони приносять радість. Можна відвідати давно замріяні місця в Карпатах, поїхати додому в рідні свої пенати... Цікаво також побувати на виставках і концертах, наздоганяючи те, чого не бачили і не знали або просто відпочити в красивих київських парках і заповідниках. Це все від уміння зробити відпочинок цікавим, веселим, дружнім.

ТЕ, ЩО «ЗЛОВИВ» ФОТОКОРЕСПОНДЕНТ...

В аудиторіях проходить половина студентського життя. Тут часто незрозуміле стає зрозумілим, відбувається спілкування з виклада-

чем, товаришами. Часом в аудиторії можна спостерігати й нудні погляди, а часом - і закохані. І все ж тут працюють, вчаться, тому най-

більш частіше зустрічаються погляди допитливі, - такі як на цих фотографіях, виконаних фотокором «А+Б».

І ВЖЕ 200 ЧОЛОВІК ТВОРЧОЇ МОЛОДІ БЕРЕ УЧАСТЬ В ЙОГО СПРАВАХ

Так, наприкінці грудня у Центру культури і дозвілля нашого університету був невеликий «ювілей». Йому виповнився цілий рік. Роботи зроблено багато, вся молодь КДТУБА про нього знає й багато студентів

беруть участь в його діяльності. Це дуже приємно. Ось і «А+Б» вирішила поспілкуватися з керівником ЦКД ГЕННАДІЕМ ЛЕПСЬКИМ, щоб він детальніше розповів про роботу свого підрозділу.

- Скажіть, Гена, в своїй роботі, тобто роботі ЦКД, що для вас є найголовнішим?

- Ну, зрозуміло, дозвілля студентів, культурно-виховна робота серед молоді. Вона здійснюється не на пустому місці, а є логічним продовженням роботи комсомольських організацій, ради факультетів, профспілки та студентського клубу. У нас працюють самодіяльні творчі колективи, в яких беруть участь студенти. Молодь розвиває українську національну культуру, естетично виховується у свій вільний час. Тут, у Центрі, юнаки та дівчата прагнуть зробити національну молодіжну культуру більш популярною, організують концерти, вистави і інші заходи.

- А, конкретно, ви можете розповісти про те, що було зроблено за рік?

- Передусім те, що створено 12 художніх колективів. Це оперна та студентська вокальна студія, яку очолює ОЛЕКСІЙ ФІЩУК. Старостою цього колективу є ЄВГЕН КОЛОМІСЦЬ, студент ІЗ групи ПЦБ. Саме вони багато роблять для того, щоб в учасників студій розвивалися національна самосвідомість, історичне мислення, патріотизм.

Традиції народної драми, вертепу продовжуються в діяльності студентського театру естрадних мініатюр «Дивні люди» (керівник ЛЮДА ХОБОТОВА, студентка КСП-41). Допомагає їй ЮРКО КОРОТКОВ, ПЦБ-41. Ця молодь, думки яких завжди пов'язані із театром, багато часу віддають роботі в ньому.

Є в нас улюблений студентами клуб веселих й кмітливих (КВК) - їх вистави насичені дотепністю, жартами, гротесками. І все це завдяки її організаторам і учасникам: викладачу військової кафедри О. М. КАПУСТЯНУ, Тимофію ЖИНОЧИНУ (ТВ-2), Дмитру ЛИЧКІНУ (МБ-11),

СЕРГІЮ РІВНОМУ (ВК-11).

Дуже люблять університетські дівчата Тетяну ПОГОРІЛУ з ТВКВ-51, яка очолює молодіжне аматорське об'єднання - «Імідж лабораторію» - школу краси, грації та моди. Саме Тая багато зусиль докладає, щоб дівчата побачили новий показ мод, «дістас» костюми, проводить концерти. Є у нас й хореографічні колективи, які представляють студія бального танцю та школа сучасного танцю.

Вокально-інструментальні ансамблі і гурти існують практично на кожному факультеті, але хочеться сказати про найкращий. Це гурт «АМБУЛАНС» з СТФ. Тут найстаранніше працює Андрій МЕЛЬНИК з ТВ-14.

І ще одне. Для того, щоб молодь знала про те, що робиться в творчих колективах Центру, що вони для студентів готують, необхідна реклама їх діяльності. Отже, є в Центрі культури і дозвілля хлопці, що для нас малоюють, займаються оформлювальною роботою. Це, передусім, ВАЛЕРА ФІАЛКОВСЬКИЙ з 41 групи архітектурного. Ну й не можна було б обійтися без допомоги інженера кафедри інформатики КИРИЛА ІКОННІКОВА, який взяв на себе труд забезпечувати все комп'ютерною технікою.

- Так скільки молодих людей університету беруть участь в роботі творчих колективів ЦКД? Чи відома ця цифра?

- Можна сказати, що відома. Взагалі творчістю ЦКД займаються близько 200 студентів. І хочу звернути увагу на таку деталь: 70 відсотків роботи тут робиться на громадських засадах! Всі концерти студенти відвідують безкоштовно!

- І ще, Гена, таке питання: в яких заходах творчі колективи взяли участь протягом року?

- Практично в усіх міжвузівських заходах та фестивалях, колективи КДТУБА брали участь. Серед найцікавіших можна згадати фестивалі студентських театрів, команд КВК, української студентської пісні, які проводить Київське держадміністрація, а також фестивалі «Перлини сезону», «Кобзар» і ін.

Школа сучасного танцю брала участь у Всеукраїнських фестивалях «Червона рута» та «Таврійські ігри».

- А ЦКД сам організовує якісь заходи?

- Наш Центр за рік організував близько 20 концертів. Одним з найбільш вдалих були свята до Першого та останнього дзвінка, Дня Перемоги, до конкурсів «Міс» та «Містер» університету, Дня студента та Дня молоді, концерти естрадних виконавців. Всі вони були організовані як на базі власних ресурсів, так і при фінансовій підтримці зовні.

На жаль, через фінансову кризу в країні нам важко організувати ці заходи на достатньому технічному рівні. Адже якісна організація одного заходу, навіть на рівні університету потребує великих коштів, а саме від 3 до 30 тисяч умовних одиниць.

- Чи ЦКД підтримує зв'язки з культурної громадськістю країни, службами органів державної влади?

- Зрозуміло. Ми працюємо з Міністерством у справах сім'ї та молоді. Службою з гуманітарних питань і управлінням сім'ї та молоді Київське держадміністрації, Залізничною райадміністрацією, міськими профспілками, університетом культури і мистецтва і ін.

- Як і у всіх колективів в Україні і у Центра, мабуть, є свої проблеми, труднощі?

- Головна проблема - ми не маємо робочого комплексу апаратури. А культурний центр без апаратури - це, як водій без автомобіля. Кошти необхідні і для реклами по залученню нових студентів в творчі колективи, утримання кваліфікованих керівників в гуртки, придбання інвентарю, написання сценаріїв та фонограм і ще, ще, ще.

Центр знаходиться на самофінансуванні, цих коштів не вистачає. А спонсорів рівень університету взагалі не цікавить. Це передусім тому, що нашим законодавством ніяк не заохочується меценатська діяльність. Про це можна говорити дуже довго. Шкода, що це так.

Але, і це головне, незважаючи на всі труднощі наш Центр має потенціал для розвитку. І, я впевнений, що Центр культури і дозвілля КДТУБА стане одним з кращих осередків творчого спілкування студентів, школою культурного виховання на все життя!

«А+Б»

Архітектура з Будівництвом

СТУДЕНТСЬКА ТВОРЧИСТЬ

КОМАНДА КВН

В грудні факультет міського будівництва святкував свій 50-річний ювілей. В цьому брала участь і команда КВН нашого університету.

«А + Б» попросила свого автора, активного КВН-щика СЕРГІЯ РІВНОГО з ВК-21 розповісти читачам про команду, про її останні успіхи.

- Із задоволенням. Адже наша все розквітаюча команда заслугоує цього.

Передусім про наше ім'я. Дозвольте відрекомендуватися: команда називається чудово й просто «Хто кине цеглину?» Така назва прийшла в голову капітанові команди, студенту ТВ-22 ТИМОФІЮ ЖИНОЧІНУ.

- Знаю, що протягом 1998-го команда неодноразово виступала на сцені КДТУБА...

- Так, це правда. Ми показали, що команда має велике майбутнє. Ось, наприклад, духом КВН був насичений День студентів, тоді стільки нових номерів КВН побачили глядачі. За Днем студента прийшов ювілей факультету МБ, до якого ми також серйозно готувалися. Адже всі ми знаємо, чого від нас чекають студенти і даруємо їм посмішки, сміх, багате жартів. Але до цього свята ми не лише самі

**«ЩОБ КРАЩЕ РОЗКРИТИСЯ,
НАМ ТРЕБА
ПІДТРИМКА КЕРІВНИЦТВА!»**

ретельно готувалися, а й підготували до виступу й студентів факультету міського будівництва.

- Чому до свята факультету МБ саме команда КВН готувала виступаючих студентів цього факультету?

- Це сталося так. Студенти МБ до факультетського 50-річчя збиралися показати кілька сенок від себе. Але у них не було ані режисера, ані постановника, досвіду. Лише величезне бажання виступити. І ми вирішили їм допомогти. Одним з перших, хто зважився на це, був наш учитель, викладач військової кафедри майор О. М. КАПУСТЯН. І саме він найбільше зробив для того, щоб студенти МБ виявили себе. А ми, КВН-щики у всьому допомагали йому. Отже, спільними зусиллями концерт вийшов хорошим - публіка була задоволена. А команда КВН також залишилася задоволеною передусім тому, що в команді МБ виявилось багато прихованих талантів, і всі вони мали бажання стати майбутніми КВН-щиками. Це, зокрема, АНТОН СТАРОСТІН, СЕРГІЙ ШЕРЕМЕТ, ОЛЕНА КУРГУЗ з МБГ-12; ВІТАЛІЙ БУГАЙЧУК, ЖЕНЯ ЗУБ, МАКСИМ СТАНКЕВИЧ, ЛІЛЯ СВЯТНЕНКО, МАША ОСТРОЦЬКА, ІРА РАССКАЗОВА з МБГ-ІІ; СЕРГІЙ ШАПОВАЛОВ і МАРИНА КУЗЬМЕНКО з МБГ-31. Ми дуже щасливі поповненню нашої всерозквітаючої команди!

Хочеться сказати кілька слів й про саму команду КВН. В ній багато розкритих акторських талантів і ще дуже багато є нерозкритих. Є люди, які пишуть непогані сценарії. Це передусім СЕРГІЙ ЗЯБЛИКОВ з ВК-21, ТИМОФІЙ ЖИНОЧІН з ТВ-22. Ми любимо своє захоплення. Ось, наприклад, коли я виходжу на сцену, то прагну якнайбільше душі вкласти в свою гру, й акторської майстерності, хоч її в мене ще не так багато. І так кожний з нашої команди! Але нам не вистачає одного: підтримки керівництва. Так хочемо змагання, боротьби, перемог, прагнемо показати, що в КДТУБА є не лише будівельники, а й актори.

Сподіваюся, що після моїх слів в «А+Б», на нас звернуть увагу люди, що можуть нам допомогти!

архітектура 4 будівництво

ДОСТОЙНИХ, МИЛИХ, ЗАСЛУЖЕНИХ ВІТАЄМО!

У зв'язку з 50-річчям факультету міського будівництва за успіхи в підготовці висококваліфікованих кадрів для будівництва, за роботу по реконструкції та благоустрою міст України на стадії курсового й дипломного проектування,

значні наукові дослідження під час передпроектних робіт для різних об'єктів міста та приміської зони викладачі, співробітники, студенти КДТУБА отримали нагороди

ЗНАК «ВІДМІННИК ОСВІТИ УКРАЇНИ»

ЛЕОНТОВИЧ Володимир Всеволодович –
доцент кафедри міського будівництва

СТАРОВЕРОВ Володимир Сергійович –
завідувач кафедри автоматизації
геодезичного виробництва

СУБОТІН Іван Єгорович –
професор кафедри інженерної геодезії

ПОЧЕСНА ГРАМОТА МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ УКРАЇНИ

ДЬОМІН МИКОЛА МЕФОДІЙОВИЧ –
завідувач кафедри міського будівництва

ІСАКОВА ТЕТЯНА ІВАНІВНА –
доцент кафедри вищої математики

ЧМЧЯН ТОМІК ТОРГОМОВИЧ –
професор кафедри автоматизації
геодезичного виробництва

ЯКИМІВ ЯРОСЛАВ МИХАЙЛОВИЧ –
доцент кафедри вищої математики

ВІДЗНАКА «ПОДЯКА МЕРА МІСТА»

ДЬОМІН МИКОЛА МЕФОДІЙОВИЧ –
завідувач кафедрою міського будівництва

РОДІЧКІН ІВАН ДМИТРОВИЧ –
професор кафедри міського будівництва

ОСИТНЯНКО АНДРІЙ ПЕТРОВИЧ –
доцент кафедри міського будівництва

РЕЙЦЕН ЄВГЕН ОЛЕКСАНДРОВИЧ –
доцент кафедри міського будівництва

УСТИНОВА ЕЛЕОНОРА ІВАНІВНА –
доцент кафедри міського будівництва

ЧЕРЕДНИЧЕНКО ПЕТРО ПЕТРОВИЧ –
заст. декана факультету МБ

КУЗЬМИЧ ОЛЕКСАНДР ЙОСИПОВИЧ –
заст. першого проректора КДТУБА

ЛИТВІН ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ –
заст. декана факультету МБ

ОСЕТРІН МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ –
проректор КДТУБА з наукової роботи

ВОЙТЕНКО СТЕПАН ПЕТРОВИЧ –
завідувач кафедрою інженерної геодезії,
декан факультету МБ

ГАВРИЛЕНКО ІВАН ЗАХАРОВИЧ –
учбовий майстер кафедри ІГ

КОЛЕСНИКОВА ЕММА ПАВЛІВНА –
інженер лабораторії методики використання
засобів навчання

ДАНЬКО ОЛЕНА ЛЕОНІДІВНА –
студентка V курсу спеціальності МБГ

ЯРОВА ТЕТЯНА ЮРІВНА –
студентка У курсу спеціальності МБГ

СТЕЛЬМАХ ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ –
студент IV курсу спеціальності МБГ

ЛІЗУНОВА АЛІНА ПЕТРІВНА –
студентка IV курсу спеціальності «Кадастр»

ЯВТУШЕНКО НАТАЛІЯ ПЕТРІВНА –
студентка ІУ курсу спеціальності «Кадастр»

ПОДЯКА РЕКТОРА КДТУБА

КРУМЕЛІС ЮРІЙ ВСЕВОЛОДОВИЧ –
доцент кафедри МБ

ДУБОВА СВИТЛАНА ВОЛЬТІВНА –
доцент кафедри МБ

ПЕТРАКІВСЬКА ОЛЬГА СЕРГІЙВНА –
доцент кафедри МБ

ШИЛОВА ТЕТЯНА ОЛЕКСАНДРІВНА –
доцент кафедри МБ

МАМЕДОВ АЛІ МАХМУДОВИЧ –
асистент кафедри МБ

УСОВА ОЛЬГА СТАЛЬІВНА –
асистент кафедри МБ

ВОЛОДІН МИКОЛА ОЛЕКСАНДРОВИЧ –
доцент кафедри ІГ

МАЛЮ НАДІЯ ІВАНІВНА –
ст. викладач кафедри ІГ

ЧОПЕНКО СВИГЕН ФЕДОРОВИЧ –
асистент кафедри ІГ

МИЩЕНКО НАДІЯ ОЛЕКСІЙВНА –
асистент кафедри ІГ

ТАРАСЕНКО МИКОЛА ІВАНОВИЧ –
доцент кафедри АГВ

ПРЯХА БОРИС ГРИГОРОВИЧ –
ст. викладач кафедри АГВ

ДОЩЕЧКІН ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ –
асистент кафедри АГВ

(Прод. на 5-й стор.)

архітектура 5 будівництво

ДОСТОЙНИХ, МИЛИХ, ЗАСЛУЖЕНИХ ВІТАЄМО!

ЧИБІРЯКОВ ВАЛЕРІЙ КУЗЬМИЧ –
завідувач кафедрою вищої математики
ЗАВАДСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ –
професор кафедри вищої математики
СОТНІЧЕНКО МИКОЛА АДАМОВИЧ –
професор кафедри вищої математики
ТУРЧИН ВІКТОР МИХАЙЛОВИЧ –
доцент кафедри вищої математики
ПАСТУХОВА МАРИНА СЕМЕНІВНА –
ст. викладач кафедри вищої математики
ЗАБАРИЛО ОЛЕКСІЙ ВІТАЛІЙОВИЧ –
асистент кафедри вищої математики
ПИЛИПЕНКО ТАМАРА ІГНАТІВНА –
ст. лаборант кафедри вищої математики
ПЕТРОВА ТЕТЯНА ІГОРІВНА –
доцент кафедри іноземних мов
МАРИНЕНКО ЛЕСЯ ЯКІВНА –
ст. викладач кафедри іноземних мов
ПОЛЩУК НАТАЛІЯ ОЛЕКСІЙВНА –
ст. викладач кафедри іноземних мов
КАНШЕВСЬКИЙ СТАНІСЛАВ МИХАЙЛОВИЧ –
зав. кафедрою фізвиховання
ДІЛЕНІЯ МКРТИЧ ОГАНЕСОВИЧ –
доцент кафедри фізвиховання
КОВАЛЕНКО АЛЛА ВАСИЛІВНА –
ст. викладач кафедри фізвиховання

ДУБІНА НАТАЛІЯ РОСТИСЛАВІВНА –
ст. викладач кафедри фізвиховання
ОЗЕРОВА АНГЕЛІНА ВОЛОДИМИРІВНА –
ст. викладач кафедри фізвиховання
АРЕФ'ЄВ ВАСИЛЬ АРТЕМОВИЧ –
робочий кафедри фізвиховання
КОЛЕСНИКОВА ЛЮДМИЛА ДМИТРІВНА –
лаборант кафедри фізвиховання
ПАВЛІК РАЙСА ФЕДОРІВНА –
інженер кафедри фізвиховання
ТАРАСЮК НАДІЯ СВСТАФІЙВНА –
сторож кафедри фізвиховання
ДЕРОГАН НАТАЛІЯ ДМИТРІВНА –
методист деканату
СТУДЕНТИ
СЕРЕДИЦЬКА ТЕТЯНА, група ПГ-31
ДОНЧЕНКО КАТЕРИНА, група КД-41
ЗАВІСТОВСЬКА ВІКТОРІЯ, група КД-41
МАТКІВСЬКА НАТАЛІЯ, група КД-41
ЩЕНКО ІРИНА, група МБГ-21
ГЛУХОВСЬКА НАТАЛІЯ, група МБГ-23
ГАВЕНКО СЕРГІЙ, група МБГ-24
КОВАЛЬ ЛЮДМИЛА, група МБГ-31
КУЗЬМЕНКО МАРИНА, група МБГ-31
СУШКО СЕРГІЙ, група МБГ-34
МАКАРЕНКО НАТАЛІЯ, група МБГ-53
ЧУКАНОВ ОЛЕКСАНДР, група МБГ-53

ГРАМОТА

ДЕРЖКОМАРХТЕКТУРИ УКРАЇНИ
КАВУНЕЦЬ ДМИТРО НЕСТЕРОВИЧ –
професор кафедри автоматизації геодезичних вимірювань
ІВАНОВА ЛІЛІЯ ІВАНІВНА –
доцент кафедри автоматизації геодезичних вимірювань
ІСАЄВ ОЛЕКСАНДР ПАВЛОВИЧ –
доцент кафедри інженерної геодезії

ГРАМОТА

Головного Управління в справах геодезії, картографії
та кадастру при Кабінеті Міністрів України

БОРОВИЙ ВАЛЕНТИН ОЛЕКСАНДРОВИЧ –
професор кафедри П
ЄВТИФЕСЬ СЕРГІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ –
ст. викладач кафедри П
ЛИСОВ ГЕОРГІЙ БОРИСОВИЧ –
асистент кафедри інженерної геодезії
ЧУЛАНОВ ПЕТРО ОЛЕКСАНДРОВИЧ –
асистент кафедри П
ГУЛЯЄВ ЮРІЙ ФЕДОРОВИЧ –
ст. викладач кафедри П
МІНАКОВ ВІТАЛІЙ ДМИТРОВИЧ –
асистент кафедри П
КАТУШКОВ ВОЛОДИМИР ОЛЕКСІЙОВИЧ –
доцент кафедри автоматизації
геодезичного виробництва

БАРАН ПЕТРО ІВАНОВИЧ –
професор кафедри П
ЄГОРОВ ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ –
ст. викладач кафедри автоматизації
геодезичного виробництва
САМОЙЛЕНКО ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ –
доцент кафедри П
АНДЕРУК ВІТАЛІЙ ЛЕОНІДОВИЧ –
зав. лабораторією кафедри автоматизації
геодезичного виробництва
РЕМШЕВСЬКИЙ ОЛЕГ ЛЕОНІДОВИЧ –
зав. лабораторією кафедри П
СЕРЕДИЦЬКА ТЕТЯНА ВАЛЕРІЙВНА –
студентка III курсу спеціальності П
ІВАНЕНКО ТЕТЯНА ВАЛЕРІЙВНА –
лаборант кафедри П

ПОДЯКИ І ПРЕМІЇ

ВАСИЛЕНКО ОЛЕКСАНДР ЮРІЙОВИЧ –
доцент кафедри вищої математики
ГІЛЕНКО ІНДА ОЛЕКСАНДРІВНА –
доцент кафедри іноземних мов
СИТНИКОВ АНАТОЛІЙ ДМИТРОВИЧ –
доцент кафедри фізвиховання
КАРПОВА МАРІАРИТА ОЛЕКСАНДРІВНА –
ст. викладач кафедри іноземних мов
АДАМЕНКО КАТЕРИНА ЗАХАРІВНА –
учбовий майстер кафедри фізвиховання
РОМАНЕНКО КАТЕРИНА МАТВІЙВНА –
методист деканату факультету МБ

ХАРЬКОВА І АЛІНА МИХАЙЛІВНА –
методист деканату факультету МБ
НІЩУК ВІТАЛІЙ СЕРГІЙОВИЧ –
доцент кафедри міського будівництва, заст. декана
МОРОЗОВА ВАЛЕНТИНА МИКОЛАЙІВНА –
зав. гуртожитком № 6 факультету МБ
ШАВИРЬОВА ВІРА СТЕПАНІВНА –
комендант лабораторного корпусу університету
ІВАНЧЕНКО ТЕТЯНА МИХАЙЛІВНА –
лаборант кафедри П
РЕМШЕВСЬКИЙ ОЛЕГ ЛЕОНІДОВИЧ –
завідувач лабораторією кафедри П
ЦИБУЛЬНИК ЛЮБОВ МАРКСІВНА –
комендант головного учбового корпусу.

О. В. ФРОЛОВ: «АКТИВНІСТЬ, ЄДНІСТЬ, СОЛІДАРНІСТЬ, МАСШТАБНІСТЬ ДІЙ!»

(Ексклюзивне інтерв'ю)

- В минулому номері Ви розповіли про численні заходи, що їх здійснили профком та профспілка нашого університету на захист наших соціально-економічних прав. А які їх наслідки?

- Головними наслідками, що безпосередньо сприймаються членами трудового колективу, є досягнутий на певному етапі розмір заробітної плати і більш-менш своєчасна її виплата. Хоча треба відзначити, що після вересня-жовтня 1998 року економічна криза і маніпулювання Урядом з визначенням темпів інфляції знов різко поглибили невідповідність розмірів оплати за працю освітян її змісту, обсягу, кваліфікації, суспільній престижності.

- Чи це значить, що позитивні наслідки значної роботи профспілки є достатньо скромними. Та чи не цим пояснюється пануючий в колективі настрій незадоволення і зневіри у профспілковий рух?

- Ми звикли жити в умовах, коли пристойний рівень життя забезпечувався державою практично без будь-яких зусиль з нашого боку. Коли ми опинились в умовах необхідності боротьби за виживання, то нам здається, що неймовірно за нашими уявленнями зусилля неадекватно відбиваються у досягнутих результатах. Але треба розуміти, що якби ми не докладали цих зусиль, то не мали б навіть того, що маємо. І свідченням тому ще більш скрутний стан більшості інших галузей народного господарства і регіонів України, де спостерігається значно менша активність профспілок.

- Олексій Вікторович, чи є перспективи у профспілкового руху, чи варто витрачати зусилля на майже, як здається, безнадійну боротьбу?

- Почну з кінця. Так, варто. Пояснення категоричності цього твердження полягає у висновках глибинного аналізу досвіду діяльності профспілки за останні роки, що не є очевидними для широкого загалу. І головним з цих наслідків є утворення масштабністю дій освітян до захисту і виборюванню своїх прав загального фону, що психологічно впливає на діяльність законодавчої і виконавчої влад. Адже ми відстояли у цій боротьбі достатньо прийнятну редакцію статті 57 діючого Закону «Про освіту», загальмували впровадження сумнозвісної постанови Кабміну №1033, майже своєчасно отримуємо заробітну плату. І якщо Закон «Про освіту» в частину розміру зарплати, виплати за вислугу років і на оздоровлення не виконується. Кабінет Міністрів впроваджує заходи із скорочення штатів і збільшення навантаження, рівномірність виплати зарплати досягається багато в чому завдяки заходам адміністрації університету, а не у відповідності до Конституції України, то це я відношу у великій мірі на рахунок самих освітян.

- Це несподівана заявка. Виходить, що це ми винні у невиконанні Конституції і Законів України, недолугості діяльності влади?

- Певною мірою це дійсно так - винні ми самі.

Адже як ніде в інших профспілках, за виключенням мабуть шахтарських, в профспілці освітян, особливо в Київській міській (зокрема в КДТУБА) склалася адекватна сучасному стану речей організаційна структура і методологія дій, пристосовані до здійснення соціального захисту. Тобто, за минулі останні роки ми набули сприятливих стартових умов, але замість того, щоб найактивніше скористатися ними, посилаємося на зневіру, безперспективність і ін. Не зупинятимусь на переліку всіх негативних проявів, що кожний з нас відчув протягом 1997-98 років безпосередньо на собі. Як ми реалізуємо це? Пасивністю. Мало того, ця пасивність спонукає деякого на дії, спрямовані на руйнацію утвореного профспілками потенціалу.

- Що Ви маєте на увазі?

- Передусім, утворення всіляких альтернативних профспілок, в чому споглядається прагнення розколу профспілок, внесення розбрату в профспілковий рух. Така спроба мала місце і в КДТУБА, коли новоутворена псевдопрофспілка, використовуючи будь-які засоби, що не виключали протизаконні і аморальні, намагалась прихилити до себе частину студентства. Вжиті заходи пригальмували її активність, але пасивність колективу не виключає рецидивів цієї руйнівної діяльності.

По-друге, в діях верхівки профспілок спостерігаються ознаки свідомого гальмування активності підпорядкованих профспілкових структур на користь інтересів влади. Хіба не дивним видається нагородження останнім часом орденами та іншими відзнаками профспілкових функціонерів -природних опонентів влади?

- А може це є свідчення соціального партнерства?

- У суспільстві, де прогресує незнане у так званих «цивілізованих» (бо хіба ми на деревах ще живемо?) країнах розшарування на багатих і бідних, до яких занесено вже й освітян, навіть мови не може бути про соціальне партнерство.

Просто у профспілковому русі начасі склалося становище хитної рівноваги. Є всі передумови його перетворення на дієвий важіль впливу на владу. Це усвідомлює і остання. Тому і намагається прихилити до себе верхівку профспілок. Зараз поки що здорова частина керівництва профспілок здатна, але через пасивність пересічних трудівників - тобто нас з Вами - не може. І, можливо, у найближчому не хоче, а потім стане нездатною очолити боротьбу за соціальний захист.

- І що тоді? В чому полягає наше завдання?

- Втративши профспілки, ми втратимо надію. А профспілки - це, рядові її члени, а не наші обранці. Вони наші працівники. Тільки ми, хто обирає своїх ватажків, хто має право питати з них, можемо змінити ситуацію на свою користь. Тому програма наших дій викладається гаслами:

АКТИВНІСТЬ! ЄДНІСТЬ! СОЛІДАРНІСТЬ! МАСШТАБНІСТЬ ДІЙ!

І якщо здоласмо настрій непевності, зневіри, утворимо потужний фронт протидії - ми перемаємо!

ДО Х-І РІЧНИЦІ ВИВЕДЕННЯ ВІЙСЬК З АФГАНІСТАНУ

В І Н В М І Є Б А Ч И Т И С Е Р Ц Е М

Ми зустрілися на кафедрі філософії КДТУБА. Середнього зросту, кремезний, з незмінною супутницею Лесею, яка завжди поруч і допомагає йому в багатьох питаннях.

З Віктором МАКСИМЕНКОМ, асистентом кафедри філософії, кандидатом філософських наук ми домовились про зустріч, дізнавшись про нагородження його орденом «За мужність» III ступеня. Заочно вже були з ним знайомі і багато знали про його долю.

Народився й виріс Віктор у селі Іванівка на Чернігівщині у сім'ї хліборобів. Батько, Микола Сазокович, працював трактористом у колгоспі, а мати, Марія Семенівна, виховуючи дітей, також працювала не покладаючи рік. Крім Віктора, у родині були ще дві молодші сестрички і старший брат.

Біда трапилася 1975 року, коли Віктору було 11 років. Через дорожньо-транспортну пригоду загинув батько. Матері самій було тяжко піднімати дітей, і Віктор дуже рано почав працювати, самостійно розв'язувати різні проблеми, які вирішував батько.

Після восьмирічки вступив до ПТУ №7 міста Щорса. Навчаючись, багато сил та енергії віддавав суспільно-корисній діяльності, був активним комсомольцем, членом обкому, міськкому комсомолу. Закінчивши профтехучилище, 1982 року почав працювати столяром-теслею. Але юнак не полишало бажання вчитися, і того ж року він вступив до Київського інженерно-будівельного інституту.

Цілеспрямованість і наполегливість у досягненні мети Віктор виховував у собі з дитинства, займаючись різними видами спорту. Він викопав норматив кандидата у майстри спорту з спортивного скелелазання і навіть став чемпіоном товариства «Буревісник» колишнього СРСР серед юнаків. Усе це згодом сталося у пригоді.

Після закінчення курсу 1983 року Віктора і ще двох його однокурсників призвано на війсь-

кову службу. Потрапили до навчальної мотострілецької частини, що у місті Кіжи неподалік Ашхабада. Через 2 з половиною місяці новобранців відправили до Афганістану.

Бойове хрещення пройшов у гірських районах Кандагару. Вже через кілька місяців за успішне проведення розвідувальних дій його було представлено до бойової нагороди - ордена Червоної Зірки. І подумати не міг, що вона стане своєрідним авансом до наступного тяжкого поранення. Наприкінці січня поблизу кишлаку Нагахан при супроводі колони бойові дозори Віктора МАКСИМЕНКА, який виконував обов'язки заступника командира взводу, були обстріляні мінометним вогнем душманів. Одна з мін розірвалася поблизу...

...Пам'ять повернулася до нього через 4 місяці - у липні 1984 року. Весь цей час Віктор перебував на лікуванні у госпіталях Кабула, Ташкента, Ростова, переніс найскладніші операції. Хоч як старалися лікарі, але зберегти двадцятирічному хлопцеві зір так і не змогли. Додому він повернувся наприкінці 1984 року інвалідом першої групи по зору.

Спроба відновитися у КІБІ на тому ж факультеті з його діагнозом була нереальною, і єдиною можливістю продовжити навчання стало переведення на філософський факультет Київського університету ім. Т. ШЕВЧЕНКА, який він успішно закінчив 1990 року.

Щоб хоч якось забезпечити се-

бе матеріально і не залежати від старенької матері, 1985 року Віктор влаштується на роботу до навчально-виробничого підприємства № 3 Товариства сліпих, де працював понад 3 роки. Тут він почувався серед своїх, з ким доля обійшлася так само немилосердно, як і з ним. Не поривав зв'язків з однополчанами по афганській війні та Спілкою ветеранів Афганістану. 1990 року був обраний делегатом від інвалідів афганської війни України на з'їзд Всесоюзного товариства сліпих. Працюючи на підприємстві сліпих, брав активну участь у громадському житті і водночас наполегливо вчився. І результат не забарився. Через 2 роки після закінчення університету вступає до аспірантури і через 5 років захищає кандидатську дисертацію.

Віктор МАКСИМЕНКО з 1993 року є незмінним головою Подільської районної Спілки ветеранів Афганістану, активно займається вирішенням багатогранних проблем ветеранів війни, інвалідів, родичів воїнів, загиблих в Афганістані.

Кажуть, життя прожити - не поле перейти. А ще кажуть: до року подолає крокуючий. Віктор МАКСИМЕНКО на собі випробував і справедливість першої народної мудрості, й сувору правду другої. Лишається тільки побажати, щоб і надалі наш бойовий товариш залишався таким самим непримиренним до своїх бід і так само вмів їх класти на лопатки. Щастя тобі, Вікторе!

За матеріалами «ГТ» - газети ветеранів війни.

МИХАЙЛІВСЬКИЙ ЗОЛОТОВЕРХИЙ МОНАСТІР, СВЯТИНЯ КИЇВСЬКА...

Архітектурний ансамбль Михайлівського Золотоверхого монастиря сформувався протягом XII-XIX століть в східній частині Києва на Михайлівській горі. В історичних джерелах ця територія отримала назву «місто Ізяслава-Святополка», тому що саме в часи їх княжіння тут був зведений один з найвеличніших ансамблів Києва XII століття. Перший храм на цьому місці був збудований великим київським князем Ізяславом в 1062 році. Син Ізяслава великий київський князь Святополк-Михайл заснував на цьому місці в 1108 році Михайлівський Золотоверхий собор, що дав пізніше назву всьому монастирю. Цей древній хрестовобаневий храм увінчував один позолочений купол. Припускають, що саме від цього виникла інша назва монастиря - Золотоверхий. Зовні собор був оштукатурений та розписаний фресками, в інтер'єрі його прикрашали мозаїки, фрески, мармурові деталі.

Архітектурний ансамбль Михайлівського Золотоверхого монастиря повністю сформувався в період панування стилів бароко та класицизму в XVIII-XIX століттях. Серед найцінніших пам'яток монастирського ансамблю були споруди, збудовані в період бароко: дзвіниця, Економічна брама (ворота), трапезна церква Іоанна Богослова. Дзвіниця монастиря була збудована на початку XVIII століття у формах бароко. Разом з Софійською дзвіницею вона створювала унікальну вісь в просторовій структурі Верхнього міста. Цей візуальний зв'язок між духовними домінантами став важливим містобудівним фактором у формуванні історичної частини Києва. В XX столітті Михайлівський Золотоверхий монастир являв собою комплекс, що сформувався протягом восьми сто-

Мал. В. ПИСАРЕНКА

ТВ. 99

літь, що знайшло відображення в різноманітті архітектурних стилів.

У зв'язку із перенесенням столиці України з Харкова в Київ (1934 р.) був затверджений проект Урядового Центру, де передбачалося знести комплекс Михайлівського монастиря, Софійського монастиря, Трисвятительської церкви і «Присутніх місць». В 1934 році була зруйнована дзвіниця Михайлівського Золотоверхого монастиря, навесні 1935 року розпочали розбирати бані собору, а влітку 1936 року залишки храму було взірвано.

В грудні 1995 року Президент України Леонід КУЧМА підписав Указ «Про міри по відбудованню видатних пам'яток історії і культури». Комплекс Михайлівського монастиря, як той, що має унікальну архітектурну, містобудівну і історико-культурну цінність, був визначений «об'єктом номер один» для відновлення. Роботи по відбудові архітектурного ансамблю були розпочаті в 1996 році. На кошти Київської міської адміністрації Інститут археології

НАН України провів дослідження собору, після чого розпочалося відбудування перших споруджень комплексу - огорожі з Економічною брамою і дзвіницею.

Михайлівська дзвіниця - триярусна в плані, прикрашена монументальним живописом. Дзвіниця була збудована точно відповідаючи початковим розмірам, але через те, що в ній було зроблено меншу товщину стін, з'явилася багато внутрішнього простору, приміщень. Увесь простір треба було використати. Отже, в пам'ять Трисвятительської церкви, яку було знесено і тепер неможливо відбудувати, вирішено розмістити в дзвіниці Михайлівського монастиря Васильвську Трисвятительську церкву пам'яті жертв голодомору та репресій. В дзвіниці також розмістилися зали із музейною експозицією, де на стендах відображено історію будівництва, існування і

варварського зруйнування Михайлівського Золотоверхого монастиря. На спеціальній діарамі представлений загальний вигляд комплексу в XII столітті. Реконструкція була проведена під керівництвом начальника археологічної експедиції пана Г. Ю. ІВАКІНА.

Особливе місце в декоративному оздобленні дзвіниці займає монументальний живопис. На південній і північній стінах перед проїздом в дзвіницю розміщуються багатофігурні композиції, що присвячені диву Святої Варвари (північна стіна) і Собору апостолів (південна стіна). В проїзді Святих воріт під склепінням зображений Покрів Пресвятої Богородиці. Живопис вівся за німецькою технікою «кейм» (живопис мінеральними фарбами на основі рідкого скла). Створений живопис відповідає історичним описам зображення.

Ю. ІВАШКО
кандидат архітектури,
асистент кафедри
основ архітектури

З І С Т О Р І І У К Р А І Н С Ь К О І М О В И

ЗАГАДКИ ТРИПІЛЬСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

У кінці XIX ст. археолог Вікентій Хвойка відкрив біля села Трипілля (тепер Обухівський район Київської області) залишки стародавньої культури. Ця культура існувала на території України у IV-II тисячоліттях до н.е. Становлять значний інтерес досягнення носіїв цієї культури - землеробство і скотарство, кераміка, використання міді, будівництво. Цікаво, що неза-

баром після відкриття трипільської культури було встановлено її тісні зв'язки з іще одною нововідкритою культурою - так званою егейською, що існувала в ті самі часи на Балканах і мала своїм центром острів Крит. Археологічні свідчення дали можливість припускати спільність релігійних вірувань стародавньої України й Балкан. Це виявлялося передусім у

культурах бо- гині-матері та священного бика. Тепер з'ясовується, що ці зв'язки підтверджуються й мовознавством. Так, слов'янські божества Купала і Лада споріднені з давніми жіночими божествами східного Середземномор'я (*Кібела, Лато*). Слов'янське слово *теля* (паявне і в балтійських мовах) близьке до назви священного бика на острові Крит (*талос*). Нарешті, слов'янське слово *віл* пов'язане з давньою балкансь-

кою назвою дикого бика (*болінтос*).

Посуднання результатів, досягнутих археологією і мовознавством, дозволить скласти повніше враження про трипільську культуру давньої України та її зв'язки з іншими тогочасними високими культурами.

Ю. МОСЕНКІС,
доцент кафедри
українознавства

Г О С Т І Р Е Д А К Ц І Я

П О Е З І Я І К О Х А Н Н Я З А В Ж Д И П О Р У Ч

МЕЧТА

Она приснилась мне и нет с тех пор покоя,
Ночной порой, когда я отхожу ко сну,
Огромные глаза ЕЕ передо мною,
И снится мне, что в них я сладостно тогу.

А наяву брожу по жизни коридором
И, вдруг, твои глаза мне преграждают путь:
Ты смотришь на меня с надеждой и задором,
Смушенно я ищу куда бы улизнуть.

Коль мне не повезет и встретиться придется,
Щебечешь ты птенцом, который рад судьбе,
Я слушаю тебя и сердце чаще бьется,
Но грустно от того, что весело тебе.

А если повезет и я свернуть успею,
Я чувствую спиной твой откровенный взгляд,
Поверь, я не пойму, скажи, зачем тебе я,
Ведь «сердцу не прикажешь» - верно говорят.

И чем тебе я смог понравиться - не знаю,
Глядишь ты на меня с любовью и тоской,
Красавица, поверь, ты не одна такая,
И, милая, пойми - я не один такой.

Мне ни к чему твои объятья - поцелуй,
И не пугаюсь я любви твоей огня,
Ты влюблена в меня, я ж так люблю другую!
... Но, та, другая, видно любит не меня...

Ах сколько парадоксов есть на белом свете!
Другая та - МЕЧТА без плоти и крови...
Быть может, мне прозреть, на твой призыв ответить
И сердце отворить твоей большой любви?

А. МИШИН, 1996 р.

«Все в снегу: и тополя, и сосны.»

ВЕДЬ ЗИМА СЕЙЧАС ВО ВСЕМ ПРАВА

С. СЕМКА. 1997 р.

Белым полотном бумаги устлана уже земля
И замерзшие квадраты окон отражают грустно тополя
Не слышны вдали шаги чужие,
Тихо замерли вокруг поля,
Только снятся рожи золотые,
Что когда-то пели для тебя.

Все в снегу: и тополя, и сосны,
И душа, и тело, и слова.
Все вокруг забыло весны,
Ведь Зима сейчас во всем права!

ЛАДОНЬ И ПЛАМЯ

1

Когда мне станет очень больно,
Я под ладонь подставляю пламя.
Пусть боль шипящей кожей станет,
А не солеными слезами.

Всегда приходят расставанья,
Когда надеешься на встречу.
Пушкой у спички будет пламя
Ладони больно - сердцу легче.

2

Горящей спичкой если стану,
Ты лишь прикуришь сигарету.
Но ты от дыма станешь пьяным:
Спохватись, а спички негу...

ДРУЗЬЯМ

Благодарить за чашку чая
И разделенную печаль,
За строгий взгляд и суть молчанья
У нас не принято, а жаль.

Я верю в щедрость и прощенье.
Сердца и мелочи деля,
В моих ошибках и прозреньях
Вы все - мои учителя.

О. ГРИЦЮК, 1994 р., випускниця КДУБА

архітектура 10 будівництво

Я К Щ О Х О Ч Е Т Ё - В І Р Т Ё

16 ЛЮТОГО ПРИЙДЕ НОВИЙ ГОСПОДАР!

Мал. Л. ПРИГОДИ, офорт

Саме в цей день, за східним місячно-сонячним календарем в день новолуння в Водолії, о 8⁴⁰ ранку на-ступає 16-й рік 60-річного циклу (4-й рік

чергового 12-річного напівцикла). ТИГР іде зі свого трону, поступаючись місцем... новому господарю.

В країнах Азії з цього приводу виникли суперечки. Справа в тому, коли 4-а тварина увійшла в річку, щоб пливати до Будди в гості, слідуючи його запрошенню, річкою пройшла полоса туману і спостерігачі не роздивилися добре, хто це був. Японці вважають, що КІТ. Китайці, тибетці й монголи запевняють, що ЗАСЦЬ. А лаосці, бірманці та в'єтнамці стверджують, що КРОЛИК. Ми не знаємо, яка точка зору є вірною, тому зватимемо рік нового звіра ЗАЙЦЕКОТОМ. Тварина ця виявляється «кінською», тобто жіночого роду. По стихіям східного календаря - темно-сірого кролика або світло-жовтої земляної кішки, ще й в додачу мокрої.

Отже, перед нами рік мокрої земляної сіро-рудої ЗАЙЦЯКИШКИ. Традиція стверджує, що її роки бувають за звичай спокійними. Найбільше прибутковим цей рік буде для дипломатів та юристів, щасливим 1999-й виявиться також для інших законників, працівників вищої освіти, вищої школи й будівельників. Інтелектуалам буде ПРОСТІР. Кожен знайде собі справу за смаком і зможе відійти від реальності в віртуальний світ - один в книгу, інші - на дисплей комп'ютера, в Інтернет.

Справжнє щастя повинно усміхнутися всім, хто народився або народиться в рік КОТА (КРОЛИКА) влітку.

С. СЬОМКА,

в. о. головного провісника «А+Б»

А зустрічають все-таки по одержинці...

КОСТИОМ - головний елемент одягу практично для всіх, окрім хіба що богемі та людей робітничих спеціальностей. Найстрашніша помилка - застігнути піджак на всі гудзики. Запам'ятайте самі і розкажіть своїм дітям. Нижній гудзик у піджака неодмінно повинен бути розстебнутим!!!

ЩЕ одне порушення правил хорошого тону це, пардон, ваші волосаті ноги. Між туфлями й черевиками треба щоб було видно лише шкарпетки. Краще всього чорні або дуже темні, бажані до середини литки.

ЩЕ кілька корисних деталей: для краватки нині віддають перевагу геометричному візерунку, а ось заковки для краваток не в моді. До речі, не треба сильно пахнути навіть дорогим одеколоном. І вже зовсім недопустимо, якщо від вас тхне по'том.

ДЛЯ милих дам одна важлива деталь - шийна хустка. Цей предмет жіночого туалету знову в моді. І головне: якщо ви хочете, щоб вас цінували над усе за ваш розум і ділові якості, - прикривайте ноги. Хоча б злегка. Але при цьому не забувайте про красиве взуття, хороші парфуми. Ну ось і все - ви чарівні! Сподіваюсь, колготки у вас без зачіпок?..

Н. КУРБАНОВА, зав. відділом бібліотеки

Н Е Г Р І Ш Н О Й П О С М І Я Т И С Я

ИНТЕРЕСНЫЙ СЛОВАРЬ

ДОЛГОЖИТЕЛЬ - живущий в долг
ПРОЩАЛЫГА - всем простивший
ОБЩАГА - коммуникабельная женщина
МОКРИЦА - киллерша
НАЧЕРТАТЕЛЬНАЯ
ГЕОМЕТРИЯ - не нужная геометрия

СТОМАТОЛОГ - ругатель
БРЮКВА - женщина, которая носит брюки
СТОПОР - нос алкоголика
НАВУХОДОНОС - врач ухо-горло-нос
СТЕНОГРАФИЯ - надписи на стенах

РИСОВАНИЕ - завтрак китайца
ЗАМЕСТИТЕЛЬНИЦА - уборщица
БАНКОМАТ - приемщик посуды
НЕПОСЕДА - пожилой, но и не седой
БАКАЛАВР - продавец бакалейной лавки.

Д. БОГУС, автор из КДУБА

Засновник - Київський державний технічний університет будівництва і архітектури

«А+Б» Свідцтво про реєстрацію: КІ, №137 від 20.12.1995 р.

«А+Б»
Редактор - Ірина ГЕРАЩЕНКОВА
Адреса редакції: 252180, м.Київ-180,
Повітрофлотський проспект,31,
кімн.346, тел. 241-55-35

Газета зверстана на комп'ютерному видавничому комплексі університету.

Комп'ютерна верстка Ірена УДІНА
Обсяг і полосо формату 1 друкований аркуш, тираж примірників. Безкоштовно